

Q.K. 3/10

(X2007595) v. Pistoris

Z d
2974

INHONOREM OR-
NATISSIMI IUVENIS,
NOBILITATE GENERIS, VIR-
tute & doctrina præstantis Dn. Modestini Pistoris,
celebrantis nuptias cum castissima virgine Anna,
splendidissimi viri Dn. Iohannis Funcij,
Cos. Pirnensis prudentissimi
Filia.

NUNCES
Missæ

à

M. IOHANNE KVNDIO
DRESDENSI

Excudebatur Dresdæ.

ANNO 1576.

BIBLIOTHECA
PONICKAVIANA

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK
HALLE
(8AALE)

185

NON ORATIO
NISI QUAE
NOBIS
COLLEGIUM

AVES

DE TOPIAZNEKANDIO

ANNO

N V C E S.

AMANDVS. TACIANVS.

EN noster templi contingit moenia sponsus,
Sponsa q̄ virgineo concomitata choro.
Dum coniungendi diuinum numen adorant,
Atq; suas addunt in pia vincla manus.

Quisq; domi mandata sibi benè munera curet,
Ebria nec sitiens pocla minister amet.

Tu sapidis orna dapibus coceprandia, vasis
Pincerna auratis nobile prome merum.

Vt non fraudetur mensis conuiuia secundis,
Constructa patinas ipse replebo nuce.

Nos sponsis seruire decet, seruire docebat
Ipse Deus, thalami qui sacer autor erat.

Quid solus latitas foribus Taciane reclusis,
Dignus qui monachi nomina prisca feras?

Huc prodi, officijs pariter certabimus ambo,
Imponet mensis dona q; quisq; sua.

T. Quis nouus est sponsus? Vultum nō cernere possum,
Namq; oculis obstat plurima turba meis.

Quem rear? est parua pressus breuitate maritus,
Hic est (Si mentem non malus error agit)

Ipsa Modestinum quem sponsa modesta vocabit,
Nunc aras, lectum mox aditura viri.

Miror ego magnos exili in corpore nisus,
Adiungit corpus quod muliebri sibi.

Quo sedet ad mensam, cum quo procumbit amicè,
Nox vbi velatum corripit atra thorum.

A 2

Triste

187
Triste malum mulier, dirum thorus ipse venenum est,
Quo mulier recubat confociata viro.
Coniugij damnum malus indicat exitus, atq;
Nux mala, quæ nocui certa figura thori est.
Hoc mihi non vnquam persuaseris autor Amande,
Vt ponam in syluis languida membra tuis.
Arboris vt patula frondosæ contegar vmbra,
Quæ nucibus grauida est, quæq; onerata tuis.
Sub nuce carpentem somnum consurgere vidi,
Nec gestare pedes hunc potuere sui.
Effudit mæstos capitis vertigine questus,
De morbo & redijt sæpe querela suo.
Et fuit infelix à primo tempore somnus,
Masculus & coniunx quo iacuere simul.
Cum pater optatum somnum excussisset Adamus,
Non valuit pedibus fidere, vt ante, suis.
Viribus amissis clamorem extendit in horto,
Nupta mali, dixit, summaq; faxq; fuit.
Fassus vera Deo est, puduit nec vera fateri,
Ore mihi vero vera fatere tuo.
An non facta tui vultus est pallida forma?
An non sunt canis tempora sparsa comis?
Quod tua te miserum contristat pessima coniunx,
Quæ tetigit thalami strata parata tui.
Credo equidem: Et sponsi iuuenis decor omnis abibit,
Cui vis cælata tradere lance nuces.
Deferat vt sponsam, soli narrabis in aurem,
Coniuge non tacitum percipiente sonum.
Vtq; vias cursu longas comitetur anhelò,
Ne quærat coniunx signa remota pedum.

Cur:

185
A. Cur Taciane nices vano sermone laceſſis,
Non linguæ maculas commeruere tuæ.
Nil peccauerunt, niſi ſi peccare videntur,
Sunt oleo pingui quod medicina ſuo.
Glutine quo coeunt lethalia vulnera carnis,
Quæ quis ſanguineo caſus ab hoſte tulit.
Si licet vxores nucibus componere noſtris,
Vxoresq; viris ſunt medicina ſuis.
Quas dictis lædis, laceras morſuq; canino,
Tu, qui non ſana coniuge dignus eris.
Et cui deficient blandi ſolatia lecti,
Et quæ plura pius commoda lectus habet.
Ah mala iucundæ confertur gratia matri,
Quæ genuit, lactis quæq; alimenta dedit.
Cum ſoboles matris proſcindit crimine ſexum,
Quem natura, bonus comprobat atq; Deus.
Me functa accuſent genitricis funera caræ,
De cœlo & veniat poena luenda mihi.
Præda coronatis multis ſim iuſta puellis,
Sit ſpolium manibus barbaq; laxa ſuis.
Et quæ pro galeis vittis caput implicat, haſtas
In me conuertat denſa caterua ſuas.
Stet coniunx acie prima, & det vulnera prima,
(Quæ mulcet mentis vulnera longa meæ)
Si genus vxorum dulce & laudabile damno,
Si videor ſponſo cauſa fuiſſe fugæ.
Dum nux cultori plenos dabit ardua fructus,
Atq; viro partus famina foeta ſuos.
Ipsa nucum virtus, & gloria coniugis ampla,
Sollicito fiet carmine clara meo.

A 3.

Est

189
Est paradisiacis quondam nux confita in hortis,
Inq̄ agris riguis virgo creata Deo est.
Nux possessori concessa est, virgo marito,
Qui fuit in formi cespite fictus homo,
Quod produxit opus bona mens, non spernere tutum est,
Nam trahit autoris de bonitate bonum.
Cui nux conducat monui: Quid possit at vxor,
Sancta iuuat celsi verba referre Dei.
Haud prodest, hominem sine compare viuere solum,
Quæ ferat auxilium sed facienda viro est.
Quæq̄ animum curis onerosis alleuet ægrum,
Naturæ mulier fœdere iussa bonæ.
Non aliena loquor: Solatia præbuit E V A,
Horrida cum subijt mortis imago, viro.
Nunc meminit Domini quam sit propensa voluntas,
Reddere iusticiæ secula longa nouæ.
Nunc se promissæ regem peperisse salutis,
Expresso plausit læta virago sono.
Non hoc esse malum nobis est triste canendum,
Quod nobis horis debet adesse malis.
T. Si gladijs fosso violentis commoda nux est,
Vnguento tollis quam super astra suo.
Cur hæc immiti tractatur verberare saxi?
Nempe nucem labor est quod superare grauis.
Arce latet dura æratis circumdata testis,
Et residet viridi cortice clausa suo.
Res est perduræ ceruicis virgo vel vxor,
Audiât hæc, qualis virgo vel vxor erit.
Nam superinducta est duplici quoq̄ fœmina pelle,
Vt ponat, plagis afficienda viri est.

Inuenies

Inuenies, qui dente nuces subuertere tentat,
Quiq; audet digitis sternere tecta nucis.
At nil proficiunt: Illi certamine fractus
Dens cadit angusti de statione loci,
Hic fusci digitis deportat signa coloris,
Quæ non tolluntur turpia fontis aquis.
Qui vult infaustis vxorem vincere pugnis,
Duricie vxoris vincitur ille suæ,
Cumq; datus morti est quam non sperasset, amara,
Occisi victrix contegit ossa viri,
Me seruet, mihi quas statuit fors aspera, poenis,
Ne veniat coniunx vlla regenda mihi.
Sic annos viuam longos cornicis, adunco
Ex raptu gratas quæ capit ore nuces.
Vni sufficeret si cornix vna puellæ,
Hæc vellem sensus fundere verba mei.
Vos rostris omnem cornices ferte puellam,
Ne faciat iuncto bella inimica viro.
A. Non vi robusta nux est subigenda, sed arte,
Quæ bellis semper docta magistra fuit.
Et castiganda est mulier moderamine sancto,
Vt possint nostræ pondus habere preces.
Vt vasi infirmo iussi tribuantur honores,
Quod CHRISTI, & superi portio magna chori est.
Durior es duris nucibus, qui verbera fancis,
Famineo nectis quiq; flagella gregi,
Spiritus est cuius placidus, gestusq; quietus,
Quæq; humili se scit subdere corde viro.
Sed tecum vltorius contendere desino verbis,
Pro sponso reddens debita vota pio,

Qui

Zd 2974 OK

(Qui templo egrediens miscet sua gaudia luctu,
Quod Caput Imperij mortis adiuit iter)

Vt capiat semper sponfus solatia amicus,
Vxorem serua **CHRISTE** benigne suam,

Sisq; Deus praesens fraternae pacis amator,
Vt vigeat thalamo pax quoq; culta suo,

At tu coniugibus diras Taciane precari,
Et bellum discors perge mouere nouis.

Donec vindictae te poena coherceat altae,
Exitioq; graui facta nefanda luas.

DISTICHON COMPLECTENS
annum, mensem & diem nuptiarum.

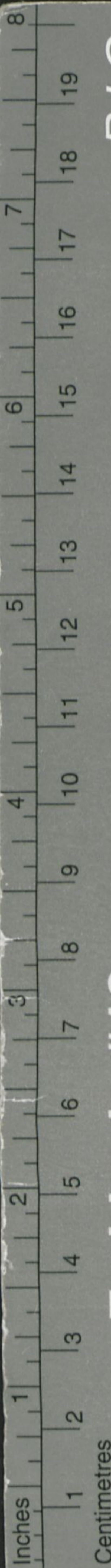
LVX ort V s Vrgens InCeptit q VInta NoVeMbrIs,
Et n VX aC ConIVnX est CeLebrata VIro.

M. Iohannes Kundius, Dres
densis, Pastor in Dittersbach.

Qui

110

B.I.G.

Farbkarte #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

55/v. Pistoris

OREM OR=
I IVVENIS,
GENERIS, VIR
tis Dn. Modestini Pistoris,
castissima virgine Anna,
Dn. Iohannis Funcij,
s prudentissimi
ilia.

Z d
2974

CES
iffæ

NE KVNDIO
DENSL

ur Dresdæ.

1576.

LIOTHECA
CKAVIANA

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK
HALLE
(SAALE)